Írta: Medveczky Attila
2017. október 03. kedd, 14:03 -

Kárpátalja kormányzója is tiltakozott az oktatási törvény ellen

Egy pillanatra sem hagyhatjuk cserben a kárpátaljai magyarságot, melynek támogatása ezt követően is ugyanolyan lényeges, mint eddig volt – szögezte le Dr. Grezsa István. A Miniszterelnökség Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja együttműködésének és összehangolt fejlesztési feladatainak kormányzati koordinációjáért felelős kormánybiztosa hozzátette: a lehető legrosszabb választ adja Kijev a problémákra, egy adminisztratív döntéssel igyekszik az ukrán nyelvet erősíteni az összes nemzetiség nyelvének elsorvasztásával, de amíg egy magyar is él Kárpátalján, addig nekünk ott ki kell tartani.

Legutóbb arról beszéltünk, hogy az ukránok számára magyar nyelvtanfolyamokat szerveznek Kárpátalján. Tudjuk, milyen sokat tett a kormány az ukrán vízummentesség érdekében. Nem tartja hálátlanságnak és gyalázatnak ezek után az új ukrajnai oktatási törvényt?

– Elfogadhatatlan az új oktatási törvény, hiszen cinikus választ azokra a lépésekre, melyeket Magyarország erejét meghaladva tett az elmúlt időszakban, a vízummentességtől kezdve a különböző szociális támogatáson át a gazdaságfejlesztési programokig. Ukrajna gazdasági mélyrepülése után is segítettünk keleti szomszédunknak, de ezt sem vette figyelembe ez az oktatási törvény, annak ellenére, hogy mindannyian jól tudjuk, hogy ez a jogszabály elsősorban a 8 milliós orosz kisebbségnek szóló kinyilatkoztatás volt, de a 150 ezer főnyi magyart ugyanúgy érinti, mint a bolgárokat, románokat, lengyeleket, szlovákokat. Ráadásul a törvény ellentétes Ukrajna alkotmányával ugyanúgy, mint a nemzetközi szerződésekben vállalt

kötelezettségekkel, ezért Magyarország rendkívül erélyes és erőteljes tiltakozása mindenképpen szükséges.

A krynicai gazdasági fórumon hogyan vélekedtek az ukrán és a magyar résztvevők erről a jogszabályról?

– A fórumról egy megengedő mondatomat emelték ki, amit fontosnak tartok, hogy „Magyarország Ukrajna stabil és megbízható partnere akar lenni”, de egyértelmű, hogy minden lehetséges formában és a nemzetközi porondon is tiltakoznunk kell. De egy pillanatra sem hagyhatjuk cserben a kárpátaljai magyarságot, melynek támogatása ezt követően is ugyanolyan lényeges, mint eddig volt. Ukrajna bármilyen törvény elfogadását követően is a legnagyobb szomszédunk marad, és magyar nemzeti érdek, hogy sok megkezdett programban együtt dolgozzunk a jövőben is. Elsősorban az infrastrukturális fejlesztésekre gondolok, amely a határ mindkét oldalán élő magyarokat érinti, de honfitársainkon kívül a Kárpátalján élő többséget is. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy éles véleménykülönbség alakult ki a törvényhozó kijevi nagypolitika és a Kárpátalja megyét vezető ukrán testületek között. Kárpátalja kormányzója ugyanúgy, mint a magyarországi politikai pártok és az ukrajnai magyar szervezetek, arra kérte az elnököt, hogy ne írja alá törvényt. A Kárpátaljai Megyei Tanács rendkívüli ülésén is hasonlókat fogalmaztak meg. Tehát az ungvári és a kijevi ukránok közt is nagy a véleménykülönbség ebben a kérdésben. Az is igaz, hogy több kárpátaljai ukrán képviselő is megszavazta ezt a törvényjavaslatot, amely egyáltalán nem illik bele abba a képbe, ami évszázadok óta jellemzi a térséget, hogy többnemzetiségű, és békében élő szegény vidéke volt a történelmi Magyarországnak is.

Nem tart attól, hogy a törvény miatt egyre többen hagyják el ezt a térséget, és máshol vállalnak munkát?

– Nagyon érdekes folyamat indult el, hiszen 13 ezer ukrán és ruszin jelentkezett már magyar nyelvtanfolyamra, valamint a szeptemberi beiskolázási adatok azt mutatják, hogy jelentősen megnövekedett a magyar oktatási intézményekbe beiratkozottak száma. Nem csak magyar nemzetiségűekről beszélhetünk, hanem vegyes házasságban születettek, és ukrán házaspárok gyermekeiről is. Ezek az intézmények magyar állami forrásból is működnek, amihez szükség volt az ukrán állami adminisztráció támogatására is. Az emberek „lábbal szavaztak” ebben a kérdésben. Ukrajna Európai Unió felé való közeledése, és annak legnyugatibb szeglete, Kárpátalja együttműködése Magyarországon keresztül az EU-val még mindig létezik. Ezt lerombolni nemzetépítő jogszabályokkal – hiszen ez a törvénymódosítás az ukrán nemzeti öntudatot szeretné erősíteni –, és kijelenteni, hogy a középiskolától kezdve nem lehet a kisebbségnek anyanyelvén tanulni, elfogadhatatlan javaslat. Az ukrán nyelv gyenge ismeretére hivatkoztak, de azt nem vették figyelembe, hogy 97 év alatt a magyar közösség a hatodik országban él, amit most Ukrajnának neveznek. Évek óta jelezzük, hogy képtelenség a nem ukrán anyanyelvűeknek úgy tanítani a többség nyelvét, mintha ukránok volnának, és ugyanolyan vizsgarendet felállítani számukra. Ugyanezt a hibát Románia is évtizedeken keresztül elkövette, és csak az utóbbi években kezdődött el a székely iskolákban egy változási folyamat. Kijev a lehető legrosszabb választ adja a problémára: egy adminisztratív döntéssel igyekszik az ukrán nyelvet erősíteni az összes nemzetiség nyelvének elsorvasztásával.

A térség országai érdekeltek az ukrán–orosz konfliktus minél gyorsabb lezárásában. Ám a nyelvtörvény nagymértékben érinti az oroszokat. Így a konfliktus csak továbbéleződik?

– Én is azt gondolom, hogy egy olyan ország, amelynek stabilitásra és kiszámíthatóságra volna szüksége, ezzel a törvénnyel a destabilizálódás irányába mozdult. Mindig Ukrajna területi integritását kérik számon az oroszokon, és emellett a kárpátaljai támogató tevékenységünk folyamán a kijevi sajtó tíz százaléka a magyar szeparatizmusról szól, amelynek nincs valós alapja. Az oktatási törvénnyel kapcsolatos nyilatkozatomat kissé megengedőnek tartják, de ezt máshogy kell értelmezni, mert a nemzetpolitika a közösség folyamatos, megszakítás nélküli szolgálata. Bármi is történt, amíg egy magyar is él Kárpátalján, addig nekünk ott ki kell tartani. Főleg azért, mert olyan oktatási rendszert működtetünk, amit nem szabad veszni hagyni, s aki már beiratkozott, arra nem vonatkozik a törvénymódosítás. Az tragikus ugyanakkor, hogy a 444.hu és az index.hu is egészen jó törvényről ír, miközben még a magyarországi ellenzéki

pártok is egységesen léptek fel a törvényjavaslat ellen.

Az infrastruktúra és az oktatás után térjünk rá a munkaerőpiacra, az ukrán migráció befogadására a visegrádi országokba.

– A kelet-ukrajnai háborús konfliktus miatt többmilliós ukrajnai migrációról beszélhetünk. Lengyelországban legalább 1,5 millió – ott ingyen tanulhatnak az ukránok –, Csehországban 300 ezer, Szlovákiában közel 60-100 ezer ukrán munkás dolgozik, s tavaly Magyarország is megnyitotta munkaerőpiacát, tehát a visegrádi országok lényeges segítséget nyújtanak az ukrán migráció befogadásához. Hazánkban most indul el egy jelentős ukrán migráció a hiányszakmákban, és ezt a folyamatot támogatnunk kell, mert az ukrán munkavállalók nem csak a magyar szakemberhiányon segíthetnek, de ezzel, a negatív folyamatok ellenére, mégis segítünk legnagyobb szomszédunkon.

A hazai vállalatok ezek után szívesen alkalmaznak ukránokat?

– A piac nem nemzeti elkötelezettség alapján működik, annál sokkal ridegebb, a bevétel érdekli a cégeket, hiszen munkaerőhiány van Magyarországon. Ahol ukrán szakmunkások dolgoznak, ott jó vélemény alakult ki róluk. Tehát nem várok semmilyen megbélyegzést. Magyarországnak okosan kell kihasználni azokat a lehetőségeket, amelyek abból fakadnak, hogy hazánk 30%-kal magasabb bruttó nemzeti összterméket állít elő, mint Ukrajna. Nem Dávid és Góliát küzdelméről van szó, mert Magyarországnak saját gazdasági teljesítményére és uniós

tagságára hivatkozva egyenrangú félként kell rendeznie azt a vitát, amit ez az elfogadhatatlan törvény generált a két állam között.

Medveczky Attila